

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ένταυθα έτησία Φράγ. 12.
 Έν τῆ λοιπῇ Ἑλλάδι έτησία » 14.
 Διά τὰ δημόσι. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Έν τῶ ἐξωτερικῶ ἐν γένει έτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρά τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διά τὰ δικαστικά έγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διά διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύμφ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας).

Ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ σύμβασις καταρτισθεῖσα ἐπὶ τοῖς προεγνωσμένοις ὅροις, ὧν περίληψιν λαβόντες ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης καταχωρίζομεν ἐν τῇ «Πανόπη», ἐπεδόθη προχθὲς ἐπίσημως πρὸς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Μέλλει δὲ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ταύτην ὀριστικῶς αὕτη, ὅταν λάβῃ καὶ τὸν προσηρτημένον τῇ συμβάσει ταύτῃ χάρτην. Κατὰ ταῦτα ἄρα τὸ ζήτημα τῶν νέων Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων μετὰ βραχὺν χρόνον θὰ ἦνε λελυμένον, διότι ἐκ τῶν προτέρων εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀντίρρησης ἐπὶ τῶν ἀποφασισθέντων ἦδη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, τῆς προσχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς πρώτης διακοινώσεως τῆς μεταβαλοῦσης τὴν Βερολίνειον γραμμὴν ἐνδοτικῆς ἐκδηλωθείσης. Τῆς εἰρήνης πρὸς τὴν Τουρκίαν οὕσης ἦδη βεβαίως, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, ἅμα ὡς ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν ταύτην, νὰ καλέσῃ τὸ νομοθετικὸν σῶμα πρὸς κύρωσιν τῆς νέας Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης, μετὰ περινοίας δὲ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἐκκενουμένων τμημάτων. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον καθιστᾷ ἀχαρὶν τὴν ἐπίλυσιν ταύτην τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς εἶνε ἡ ἔλλειψις αὐτοβουλίας ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡναγκασμένης ἀσυζητητὴ νὰ ἀποδέχεται τὰ ἐκάστοτε παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων -ῶν Δυνάμεων καὶ τῶν Τούρκων ἐπιτρόπων ἀποφασίζόμενα, ἅτινα ἴσως ἤθελον καταντήσῃ εἰς ἄδωρα δῶρα, ἐὰν μὴ παρεκάθητο μετὰ τῶν πρέσβων τῶν ξένων Δυνάμεων φίλος ἀνὴρ, συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ ἐξευτελισθέντος Ἑλλ.

ἔθνους, καὶ ἀποκρούων πάντα ὄρον προσβάλλοντα τὴν ἐξουθενωθείσαν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ τὸ ἄλγος καὶ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν ἀδελφῶν Ἡπειρωτῶν, τὴν κατασχοῦσαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν, ἀφ' ἧς εἶδον ἐαυτοὺς ἐγκαταλειμμένους ὑπὸ τὴν τυραννίαν. Ἄλλ' ὅσον δικαία εἶνε ἡ ἀγανάκτησις αὐτῶν, ὅσον σπαραξικάρδια τὰ δικαιοτάτα παράπονά των, δὲν πρέπει νὰ ἀποστεινῶνται ταῦτα καθ' ἡμῶν τῶν κυβερνησάντων, ἀλλὰ κατὰ τῶν κυβερνώντων καὶ κυβερνησάντων ἡμᾶς ἤμισυν ἤδη αἰῶνα, καὶ μηδέποτε παρὰ ἐσχάτως μόνον σκεψαμένων, ὅτι ἐπιβάλλονται ἡμῖν ἱεραὶ καὶ ἀπαράγραπτοι ὑποχρεώσεις πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἄλλὰ αἱ ἀρτισύστατοι Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, αἱ κατὰ Ἑρᾶν μετὰ τόσης σπουδῆς συνταχθεῖσαι, καὶ διπλάσια ἐὰν ἦσαν, ἀδύνατον ἦτο νὰ διεξαγάγωσιν ἐπιτυχῆ πρὸς τοὺς Τούρκους ἀγῶνα, ἐν ὧσιν ἡ κατὰ θάλασσαν παρασκευὴ ἀτελής καὶ ἀνεπαρκὴς πρὸς ἄμυναν οὐχὶ δὲ πρὸς ἐπίθεσιν ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται. Ἄλλὰ δὲν πρέπει, νομίζομεν, νὰ ἐπιρρίπτωσιν ἐφ' ἡμᾶς ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῶν ὑπὸ τὴν τυραννίαν.

Ἡ Ἑλλὰς μόνη, ὡς ἔχει ἤδη, ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ἰδίαν τύχην, ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ παράτολμον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀγῶνα. Ἄλλ' ἀγῶν παράτολμος, εἶνε τὸ ἴδιον πρὸς ἀγῶνα οὗ τὸ ἀκρότατον ὄριον ἤθελον ἦνε ἡ ἐξόντωσις. Ὅταν δὲ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἤθελον καταντήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ὅταν αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, δούλων καὶ ἐλευθέρων, ἤθελον ἐξαντληθῆ καὶ κατασυντριφθῆ, τί ἠδύνατο εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐλπίζῃ ὁ κατακερματισμένος Ἑλληνισμός; Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐμέλλομεν ἐπὶ τέλους διὰ πολλῶν θυσιῶν καὶ πολλῶν καταστρεπτικῶν ἀγῶνων νὰ κατισχύσωμεν τῶν τυράννων ἡμῶν, ἀλλ' ἄρα γε ἡ ἐξάντλησις τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς ἓνα παράτολμον ἀγῶνα ἤθελον ἀποφέρῃ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὅσα δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐν προσεχῆ μέλλοντι, ὅταν συντεταγμένοι ὡς δεῖ κατὰ ξηρὰν καὶ πικρεσκευασμένοι προσηκόντως καὶ ἐπαρκῶς κατὰ θάλασσαν κληθῶμεν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, τὸν ἀφορῶντα τὸν καταμελισμὸν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὴν διανομὴν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας;

Ἡ σημερινὴ λύσις οὐδὲν ἄλλο εἶνε, εἰμὴ προσωρινὴ ἀναβολὴ τῆς λύσεως τοῦ ὅλου Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑπῆρξεν ἀτυχὴς καὶ ἐξευτελιστικὴ διὰ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἄλλ' ὅταν κακῆ

διοικήσεις και άπρονοησία Κυβερνητική από πολλοῦ τὴν Ἑλλάδα διετῆρει ἄοπλον, ἀγύμναστον καὶ ἀνέτοιμον, ἔπρεπε τὴν ἀπρονοησίαν τῶν Κυβερνῶντων τὴν Ἑλλάδα νὰ πληρώσῃ τὸ Ἔθνος μὲ θυσίας μέχρις ἐξοντώσεως δυναμένας νὰ χωρήσωσι, καὶ ὡς ἐπαθλον τοιούτου παραβόλου ἀγῶνος νὰ ἀποφέρῃ τὴν ἐφ' ἡμῖσιν ἐτι αἰῶνα ὀπισθοδρόμησιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ τὸν ἀποκλεισμόν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μεγίστου τῶν ἀγῶνων, εἰς ὃν θὰ κληθῆ μετὰ μικρὸν νὰ μετάρχη καὶ αὕτη, ὡς σύμμαχος παρὰ τὸ πλευρὸν μιᾶς ἢ καὶ δύο ἰσχυρῶν δυνάμεων; Ὑπὸ τοιαύτην ἐποψίν δέον νὰ ἐξετασθῆ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος καὶ ἡ ὑποχωρήσεις ἡμῶν εἰς τὰς προτροπὰς τῶν εἰλικρινῶς ἀγαπῶντων τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν. Οἱ φρονούντες δὲ ὅτι μόνοι ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι καὶ ἀσθενεῖς Ἕλληνες αἰσχυρῶς ὑπεχωρήσαμεν πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν πραγμάτων, βεβαίως θὰ περιστελώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν, ὅταν συλλογισθῶσιν ὅτι πρὸ ἡμῶν ἄλλοι ἰσχυρότατοι ὄντες νὰ διατίθωνται τὰ τῆς Ἀνατολῆς κατ' ἰδίαν βούλησιν, ἀλλὰ λίαν συνετοὶ ἠγαγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τὴν ἰσχὺν ταύτην τῶν περιστάσεων, διότι συνεπέραναν ὅτι κρείττων μία ἀναβολὴ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου εἰς αἰσιωτέραν ἐποχὴν, οὐ τόσοσφ ἀπέχουσαν, παρὰ μία παράβολος ἐπιχειρήσις καθιστώσα τὴν Ἑλλάδα ἀδύνατον νὰ κινηθῆ πρὸς νέους ἀγῶνας μετὰ μικρὰν ἀπὸ καταστρεπτικοῦ πολέμου ἀνάπαυλαν.

Ἡ Σύμβασις.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν περὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν συνόρων συνομολογηθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύμβασιν, ὡς καὶ τὴν εἰς αὐτὴν προσηρητημένην πράξιν, τὴν κανονίζουσαν τὴν ἐκκένωσιν καὶ παράδοσιν τῶν ἐκχωρουμένων χωρῶν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας κλπ.

Ἐξασκοῦντες τὴν μεσολάβησιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τῆς ἐν Βερολίῳ ὑπογραφείσης συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου 1878, ἀφ' ἑνὸς ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, ἀφ' ἑτέρου

Ἐξίσου ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑυρωπαϊκῆς τάξεως τὰ ζητήματα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν μεθοριῶν, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπανόρθωσιν τὰς σύμβασιν, προορισμὸν ἔχουσαν τὴν ὀριστικὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τούτου. Διῶρισαν ἐπὶ τούτῳ καὶ πληρεξουσίους τῶν:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τὸν κύριον κλπ.

Οἵτινες ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων πληρεξουσίων συνεφώνησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα:

Ἄρθρον I. Τὰ νέα σύνορα τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὀρίζονται ὡς ἔπειτα:

Ἡ νέα μεθόριος γραμμὴ, ἀρχίζουσα πλησίον τῆς στενοπορίας τοῦ Καραλίκ Δερβέν μετὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαλαμβρία καὶ τοῦ Πλαταμῶνος εἰς τεσσαρῶν περίπου χιλιαμέτρων ἀπόστασιν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ τελευταίου τούτου μέρους, προβαίνει πρὸς δυσμὰς παρακολουθοῦσα τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, διέρχεται πρῶτον μετὰ τῶν Κρανίας καὶ Ἀθαρίτσας, ἔπειτα μετὰ τῶν Νεζοροῦ καὶ Ἀναλήψεως, φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Γοδαμάνου, καταβαίνει ἀκολουθῶς

πρὸς νότον παρακολουθοῦσα τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου, φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κοκκινόπετρας καὶ διευθυνομένη δυτικῶς ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, χωρὶς νὰ μακρυνθῆ ἀπὸ τῶν αὐτῶν κορυφῶν, διέρχεται μετὰ τῶν Διγαρῶν καὶ Δερβέν Μελοῦνας καὶ φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κριτίρι. Ἐκεῖθεν κατευθυνομένη πρὸς μεσημβρίαν, ἡ γραμμὴ καταλήγει εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Εἰράγγα, παρακολουθοῦσα δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν φέρεται πρὸς τὰς κορυφὰς τῶν ἀρκτικῶς τοῦ Ζάρκου ὑψωμάτων, στρέφεται κατόπιν πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν διευθυνομένη πρὸς τὴν Διμηνίτσαν καὶ παρακολουθεῖ διαρκῶς τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, ἀφίνοῦσα εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν κώμην Ἐλευθεροχωρί. Πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν Διμηνίτσαν, εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιαμέτρων περίπου, ἡ μεθόριος γραμμὴ στρέφεται πρὸς δυσμὰς παραμένουσα πάντοτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, καὶ διέρχεται διὰ τῶν χωρίων Χαμουρίστι, Γάβρανο καὶ Γεωργίτσα, φερομένη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κράτσοβον. — Διευθυνομένη ἔπειτα πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν ἀκρωρείων ἡ γραμμὴ διέρχεται διὰ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων Ζυγοῦ, Δοκίμι καὶ Περιστερί, καὶ φθάνει εἰς τὸν ποταμὸν Ἄρτης, παρακολουθοῦσα τὸν βύακα τὸν διοχετεύοντα διὰ τῆς βραχυτέρας ἀποστάσεως τὰ βρόχινα ὕδατα ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Περιστερί εἰς τὸν προρρηθέντα ποταμὸν, καὶ διερχομένη μετὰ τῶν χωρίων Καλαρύταις καὶ Μιχαλίτζι ἐπέκεινα τῶν τελευταίων τούτων σημείων, ἡ γραμμὴ παρακολουθεῖ τὴν συνάγειαν τοῦ ποταμοῦ Ἄρτης μέχρι τῶν ἐκβολῶν του.

Ἡ ὀροθεσία αὕτη θέλει ὀρισθῆ ἐπιτοπίως ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκεκλιμένης ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐξ ἑκαστῆς Δυνάμεως τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν. — Ἡ ὀροθετικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφαινεσθαι κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐκάστης Δυνάμεως ἐχούσης μίαν μόνην ψήφον. — Θέλει συνέλθει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν πρὸς ἕναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἄρθρον II. Ἡ Πούντα καὶ ἡ περιφέρειά της, ὅπως ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἐν Κων/πόλει ὑπογραφείσης πράξεως τῆς 21 Ἰουλίου 1832, θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Ὅλα τὰ ὄχυράματα τὰ δεσπόζοντα τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτης, πρὸς τε τὸ μέρος τῆς Πρεβέζης καὶ πρὸ τῆς Πούντας, θέλουσιν ἀφοπλισθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ θέλουσι μείνει ἀφωπλισμένα ἐν καιρῷ εἰρήνης μετὰ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν. — Ὁ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἄρτης πλοῦς θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος.

Ἄρθρον III. Ἡ ζωὴ, ἡ περιουσία, ἡ τιμὴ, ἡ θρησκεία καὶ τὰ ἔθιμα ἐκείνων ἐκ τῶν κατοίκων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα μερῶν, οἵτινες θέλουσι μείνει ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν, θέλουσι διατηρεῖσθαι εὐλαβῶς ἀπρόσβλητα. — Οἱ κάτοικοι οὗτοι θέλουσι ἀπολαμβάνει ἐντελῶς τῶν αὐτῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὧν καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν ὑπῆκοοι.

Ἄρθρον IV. Τὸ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀγροκηπιῶν τῶν βοσκῶν, λιβαδιῶν, νομῶν (κισλάκ), δασῶν καὶ παντοίων γαιῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων κατεχομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων, δυνάμει *firmarlar*, *chorostiar*, *tapir* καὶ ἄλλων τίτλων, ἢ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀθωμανικοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραχωρουμένων μερῶν, θέλει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. — Οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας τῶν καλουμένων *βακούφ*, *ἄτινα* χρησιμεύουσιν εἰς συντήρησιν τζαμιῶν, λυκειῶν, σχολείων καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἢ εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων θέλουσι ἐπίσης ἀναγνωρισθῆ.

Ἄρθρον V. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος θὰ δύναται νὰ διαθέτῃ ὡς καὶ μέχρι τευθε τ' αὐτοκρατορικά κτήματα τῶν ὁποίων αἱ πρόσδοι εἰσπράττονται ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἢ τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. —

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ εἴδους καὶ προορισμοῦ τῶν τοιούτων κτημάτων, τὸ ζήτημα θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐγκαθίσταται κατὰ τὸ ἄρθρον 9ον τῆς πικρούτης συμβάσεως, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνδεχομένη, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν μεσολαβουσῶν δυνάμεων κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον VI. Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ ἔνεκα δημοσίας ἀνάγκης προσηκόντως βεβαιουμένης, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει, καὶ κατόπιν δικαίας ἀποζημιώσεως. Οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ πωλῆσῃ τὰ κτήματά του εἰς γεωργούς ἢ εἰς τρίτους, μήτε νὰ τοῖς παραχωρήσῃ μέρος αὐτῶν. Ἐπίσης οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὰς μεταξὺ ἰδιοκτῆτου καὶ καλλιεργητοῦ σχέσεις εἰμὴ διὰ γενικοῦ νόμου ἐφαρμοστέου καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον. — Οἱ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου κατοικοῦντες ἰδιοκτῆται, κατέχοντες δὲ ἀκίνητα ἐν ταῖς παραχωρουμέναις χώραις, δύνανται νὰ τὰ ἐνοικιάζωσιν, ἢ νὰ τὰ διαχειρίζωνται διὰ τρίτων. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Σύρου νὰ ἐπισπεύσωσι τὰ ἀπὸ τοσούτου χρόνου ἐκκρεμῶς ἔχοντα ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Οἰκονομικῶν δημοτικῶν ἔργα, ὧν τὸ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ λιμενικὰ ἡμῶν, τὸ δὲ εἰς τὴν τακτοποίησιν ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ παλαιοῦ ναυπηγείου τῆς πόλεως ἡμῶν. Βίνε ἀληθῶς δυσάρεστον νὰ καταβάλλωνται τόσσαι προσπάθειαι ὑπὸ τῶν ἐντοπιῶν ἀρχῶν ὑπὲρ ἔργων ἀφορώντων εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἡμῶν, οὐδεμία δὲ νὰ λαμβάνηται πρόνοια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κ. ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας, ὧν εἷς, ὁ κ. Μπούμπουλης, καθὼς μέλος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιμεινῇ παρὰ τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ νὰ δοθῇ ἐν ταχὺ πέρασ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑποθέσεις ταύτας τοῦ Δήμου.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην δὲν ἀπετελέσθη ἀπαρτία τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ συνέπειαν ὁ τὸν ἀσθενοῦντα πρόεδρος ἀναπληρῶν κ. Στέφανος Ζερβουδάκης, θεωρῶν ἑαυτὸν προσβαλλόμενον παρὰ τοῦ σώματος, ὅπερ τρίς ἔως τὴν ἄρτι προσκλήθην δὲν ἀπετέλεσεν ἀπαρτίαν, σκέπτεται νὰ μὴ μάταιον διὰ ταιούτας ματαίας προσκλήσεις.

— Ἡ ἀφωγή τῆς Τήνου παρακαλεῖται νὰ μὴ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τὸ ἀφορῶν τὸν εἰδικὸν ἐπισκοπικὸν ἐπιτροπὸν Τήνου Χριστοφόρου Οἰκονόμον, διότι διὰ τοὺς φίλους αὐτῆς θὰ ἀποκαλυφθῶσι δυσάρεστα. Ὁ καταδιώκων ἤδη αὐτὸν εἶνε εἷς ἐκ τῶν θερμῶς ὑποστηρικθέντων παρὰ τῆς συναδέλφου εἰς τὸν τελευταῖον ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ὡστε ὅταν τὰ βέλη ἐξ οἰκείων, τί δύναται ἄρα γε ἡ ἀφωγή νὰ φωνάξῃ;

— Τὰ περὶ σχηματισμοῦ ἐξ ταγματῶν τοῦ πεζικοῦ διατάγματα, ὑπογραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἀπεστάλησαν, κατὰ τὸν «Αἰῶνα», εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

— Μανθάνομεν, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», ὅτι θὰ κληθῶσιν ὑπὸ τὰ ὄπλα ὅλοι οἱ μὴ προβάλλωσιν λόγον ἀπαλλαγῆς, καὶ καλλίτερον ν' ἀφροθῶσιν ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων καὶ ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ τάξεις δι' αὐτῶν τῶν κυρίων ἐπειδὴ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἰσότης, αὐστηρῶς καταζητουμένων τῶν ἀποφυγόντων μέχρι τοῦδε.

— Τὸ ἐν Χαλκίδι ἐδρεῖον 3 τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ διατάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Σούρην.

— Ἐκτὸς τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος, διατάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Ξηροχώριον καὶ τὸ ἐν Χαλκίδι ἐδρεῖον 8 πεζικὸν τάγμα, ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Καμπάνην.

— Τὸ ἐν Δευκάδι 2 τάγμα τοῦ μηχανικοῦ διατάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Κραθασσαρᾶν.

— Κατὰ τὴν «Πραϊάν», διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας ἀνήκοντες ἐπίστρατοι.

— Ἐν Θήρᾳ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀ' Ἐπισκοπῆν, κειμένην παρὰ τὸ χωρίον Γωνία, ἀγνωστοὶ ἐλθστέουσιν τὸν ἱερομόναχον Γρηγόριον Νομικόν, οὗτινος διαρρήξαντες τὸ χρηματοκιβώτιον βία ἀφῆραν 4,300 δρ. χωρὶς νὰ παρατηρήσωσι τὰς ἐν αὐτῷ ὑπαρχούσας ἐτέρας 23 χιλιάδας. Οἱ κλέπται, καθ' ὧν ὁ ἐβδομηκοντούτης ἱερομόναχος ἐπάλασε γενναίως, θρασύσας μάλιστα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τρεῖς ὀδόντας διὰ τοῦ γρόνθου του, δὲν συνελήφθησαν εἰσέτι. (Νέα Ἑλλάς).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 13/25 Μαΐου. — Ἡ σύμβασις ὑπεγράφη ὀριστικῶς σήμερον. Τμήματα παραχωρηθειῶν χωρῶν: α) Ἀσπροποτάμου μέχρι ποταμοῦ Ἄρτης· β) Ἀσπροποτάμου μέχρι Πηνειοῦ· γ) Πηνειοῦ μέχρι Ζάρκου· δ) Λίμνης Κάρλας μέχρι Κοκκίνου· ε) Πηνειοῦ μέχρι Πηνειοῦ (:) καὶ ς) Βῶλος, Ἀκρωτήριον.

ΑΘΗΝΑΙ, 14/26 Μαΐου. — Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐπισήμως τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν σύμβασιν ἀλλὰ περιμένουσα τὸν προσηρτημένον ἐν τῇ συμβάσει χάρτην ὅπως μελετήσῃ κάλλιον τὸ ζήτημα θέλει ἀπαντήσῃ ὀριστικῶς τὸ σάββατον.

ΑΘΗΝΑΙ, 15/27 Μαΐου. — Ἡ Κυβέρνησις παραδεχθήσεται αὖριον τὴν σύμβασιν. Ὁ Γκόσσεν ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Δούρφριν. Ἐπὶ τὰ τμήματα ἐκ Δαρίσης διατάχθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἰοσσαλονίκην.

ΑΘΗΝΑΙ, 16/28 Μαΐου. — Χθὲς ὁ Ῥάδοβιτς ἐπέδωκε τῷ Κουμουνοδύρῳ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς συμβάσεως καὶ χάρτην τῶν παραχωρηθειῶν χωρῶν καὶ ἐπικυρωμένον πρωτόκολλον ὑπογραφεσόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν σύμβασιν διορίσασα ἐπιτρόπους ἐπὶ τῆς ὀροθεσίας τοῦ ἀξιωματικοῦ Κόρπαν, Ἰσμομάχον καὶ Πουρναρᾶν.

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται ἐκ τῆς ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν ἀγγελίας τοῦ Τραπεζιτικοῦ οἴκου Isenthal et Cie de Hambourg, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀμβούργου ἐνέκρινε νέον λαχεῖον χρηματικόν, καὶ συνάμα ἐγγυήθη διὰ τὴν ἀριθμῆ πληρωμῆν τῶν λαχνῶν οἵτινες ἠῆξήσαν κατὰ πολὺ. Ὁ Τραπεζιτικὸς οἶκος Isenthal et Cie, ὁ πωλῶν τὰ γραμματῖα τοῦ μεγίστου τούτου λαχεῖου, εἶναι λίαν γνωστὸς πρὸ πολλοῦ χρόνου καὶ εἶναι ἀξιοσώστατος εἰς τοὺς ἐραστὰς τοῦ παιγνιδίου τούτου. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ μεγάλου τούτου λαχεῖου ὀρίσθη ἐπισήμως καὶ ἀρχεται τῇ 15 προσεχοῦς Ἰουνίου.

Ἀξιότιμη κ. Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπη».

Καταχωρίσατε, παρακαλῶ, τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 φύλλῳ τῆς ἀφωγῆς τῆς Τήνου κατ' ἐμοῦ διαφόρου.

«Οὐδεμία ἄχρι τοῦδε ἀπηγγέλη κατ' ἐμοῦ ὑπὸ τῆς προισταμένης ἀρχῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κατηγορία, εἰ δὲ τι καὶ περ' ἰδιώτου τινὸς διετυπώθη παράπονον, ἐξηλέγχθη ἐκ τοῦ γραφείου ἀνυπόστατον. Ἐχολώθη καθ' ἡμῶν ὁ εὐγενὴς

συντάκτης τῆς ἀφωγῆς τῆς Τήνου, διότι ἐπεικεῖα χρησάμενοι δὲν κατηγγείλαμεν αὐτὸν, ὡς παραπείσαντα τὸν παρὰ τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖω πεζὸν ταχυδρόμον νὰ ἐπιτρέπη αὐτῷ τὴν ὑπεξαίρεσιν ἐπιστολῶν ἐκ τῆς ἀποστελλομένης εἰς Πάνορμον ἀλληλογραφίας. Ἄς μάθῃ ὁ χρηστός οὗτος ἄνθρωπος, ὅτι καὶ μαρτύριον τῆς εὐαρεσκείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς κεῖται παρ' ἐμοῖν.

Δεξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξειδικιασμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου, δι' ἣν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ διατελῶ φίλος τῆς ὑμετέρας εὐγενείας.

Ἐν Τήνῳ, τῆ 3 Μαΐου 1881.

Ὁ ταχ. ἐπιστάτης
ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιούμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαιτήσιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος. Περαιτέρω πληροφορίες δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ

Οἱ Πράκτορες
C. KLÖBE & Co.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ καὶ Σα.

Ἀτμόπλοιοι τῆς ἀνω ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκάστην Πέμπτην καθ' ὄραν 8 μ. μ. διὰ Πειραιᾶ, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψὸν, Στυλῖδα, Ὀρεοῦς, Νέαν Μιζέλαν καὶ Βῶλον.

Ἐν Σύρῳ, τῆ 5 Μαΐου 1881.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν θέσιν Δῆλη ἀνώγειος εὐρυχωροτάτη ΟΙΚΙΑ τοῦ κ. Ἰωάννου Α. Κελπερῆ ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἴδιον.

500,000 ΦΡΑΓΚΑ ΚΕΡΔΟΣ.

Εἰς τοιοῦτο μέγα ποσὸν ἀναβαίνει ὁ μέγιστος λαχνὸς τὸν ὁποῖον δύνανται τρεῖς νὰ κερδίσῃ ἐν εὐνοϊκωτάτῃ περιστάσει ἐν τῷ χρηματικῷ Λαχεῖῳ, τὸ ἐγκακριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἀμβούργου καὶ ἐγγυημένον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο περιέχει ἐκτὸς τοῦ μεγάλου λαχνὸ εἰδικῶς τὰ ἐπόμενα κέρδη:

	Φράγκα	Φράγκα
1 πρὸς	312,500	= 312,500
1 »	187,500	= 187,500
1 »	125,000	= 125,000
1 »	93,750	= 93,750
1 »	62,500	= 62,500
2 »	50,000	= 100,000
3 »	37,500	= 112,500
4 »	31,250	= 125,000
2 »	25,000	= 50,000
12 »	18,750	= 225,000
1 »	15,000	= 15,000
24 »	12,500	= 300,000
5 »	10,000	= 50,000
3 »	7,500	= 22,500
54 »	6,250	= 337,500
5 »	5,000	= 25,000
105 »	3,750	= 393,750
263 »	2,500	= 657,500

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐν συνόλῳ 51,700 βραβεῖα ἐκκυβεύμενα εἰς 7 ὑποδιαιρέσεις. Ἡ ἀξία τῶν ἀρχικῶν γραμματίων εἶναι ὀρισμένη αὐταπαγγέλτως οὕτως:

Φρ. 22.50 διὰ τὰ ὀλόκληρα γραμμάτια
Φρ. 11.25 διὰ τὰ ἡμίση γραμμάτια.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι ἀποστέλλομεν μόνον ἀρχικὰ γραμμάτια φέροντα τὰ σήματα τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ Λαχεῖου. Μετὰ τῆς παραγγελίας πρέπει συνάμα νὰ ἀποσταλῇ καὶ ἡ ἀξία τῶν προαγγελθέντων λαχείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια οὐδὲποτε τόπου, ἢ διὰ συναλλάγματος ἐπὶ τῆς Γερμανίας, Γαλλίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας κτλ. ἐν ἀνάγκῃ δὲ εἰς γραμματόσημα οὐδὲποτε Κράτους ἢ δι' ἐπιταγῶν ταχυδρομικῶν. Εὐθὺς ἅμα ληφθῆ ἡ ἀξία ἀποστέλλομεν τὰ γραμμάτια ἐντὸς κεκλεισμένης ἐπιστολῆς ταχυδρομικῶς. Εὐθὺς μετὰ πᾶσαν πλήρωσιν ἀποστέλλομεν εἰς ἕκαστον κάτοχον γραμματίων τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς ἐκκυβεύσεως. Τὸ κερδῆθὲν ποσὸν τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κερδῆσαντος. Αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ πληρώσωμεν τὰ κερδῆθέντα ποσὰ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κερδίσαντος. Παρακαλοῦμεν νὰ ἀποστέλλωνται αἱ παραγγελίαι ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ ὀπωδῆποτε πρὸ τῆς

15 Ἰουνίου (νέας χρονολ.)

ἡμέρας ἐπισήμως ὀρισμένης πρὸς ἕναρξιν τῆς ἐκκυβεύσεως.

ISENTHAL & Co.
BUREAU PRINCIPAL DE LOTERIE
HAMBOURG (Allemagne).

Ἀναποκρινόμεθα εἰς πᾶσαν Εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς μέχρις Ἀμβούργου ἀφικνοῦνται ἐν διαστήματι 180 ὡρῶν.